

Politicorvm Libri Decem

Contzen, Adam

Colonia, [1621]

Index Capitvm Decem Librorvm Politicorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95437](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95437)

INDEX CAPITVM DECVM LI- BRORVM POLITICORVM.

POLITICORVM LIBER primus.

- C**aput I. Scribendi de Republica causa.
 Cap. II. Doctrina ciuiliu necessitas, utilitas, dignitas.
 Cap. III. Republica definitio.
 Cap. IV. Causa materialis Republica.
 Cap. V. Rempublicam non a fato, nec casu aut fortuna, sed a Deo esse.
 Cap. VI. Rempublicam a Deo dependere, sacra Scripturae sententijs probatur.
 Cap. VII. Ex Danielis prophetia probatur Regna a Deo dependere.
 Cap. VIII. Rempublicam a Deo dependere testimonijs Christianorum ostenditur.
 Cap. IX. Rempublicam a Deo esse & dependere ex predictionibus alijs cognoscitur.
 Cap. X. Regna a Deo gubernari, ex dictis impiorum & infidelium ostenditur.
 Cap. XI. Ratione docetur providentia diuinā omnia gubernari.
 Cap. XII. Rempublicam a Deo regi, exemplis ostenditur.
 Cap. XIII. Obiectiones Atheorum dissoluntur.
 Cap. XIV. Forma Republica, eaq, varia.
 Cap. XV. Prima Republica a species est Monarchia, eaq, multiplex.
 Cap. XVI. De vitiosa Monarchia forma, quae Tyrannis dicitur, eius ortus, proprietates, delictatio.
 Cap. XVII. Aristocratia definitio & consideratio.
 Cap. XVIII. De Oligarchia, quae est ex corrupta Aristocratia.
 Cap. XIX. De politia praese sumpta, seu populari forma Republica.
 Cap. XX. De Democratia, quae est vitium politiae praese sumpta.
 Cap. XXI. Optimam Republica formam esse Monarchiam ex Aristocratia, & politia temperatam.
 Cap. XXII. Rationes pro Optimatum, & populari regimine infirmas esse.
 Cap. XXIII. Opinio Machiaveli de Monarchia, & eius rationes refutantur.
 Cap. XXIV. Magistratum patriae obligatum esse.
 Cap. XXV. Praestat principem esse hereditarium, quam eligi.
 Cap. XXVI. Feminarum imperia, sed raro admittenda.

POLITICORVM LIBER secundus.

- Cap. I. Connexio & ordo duorum sequentium librorum.
 Cap. II. Finis Republica est illius beatitudo.
 Cap. III. In Republica virtutem necessariū colendam esse.
 Cap. IV. Impia Machiaveli doctrina refellitur.
 Cap. V. Sine vera virtute & pietate non posse Rempublicā gubernari, docetur ex sacris litteris.
 Cap. VI. Omnes viri sancti felicitatem Republica ex virtute asstimarunt.
 Cap. VII. Sanctis Patribus consentire principes pios.
 Cap. VIII. Iurū ciuiliū testimonijs docetur in Republica religionem serio colendam esse.
 Cap. IX. Iudicio hominum impiorum omnem priuatam & publicam felicitatem a virtute esse.
 Cap. X. Ex natura virtutis docetur, eam esse Republica necessariam.

- Cap. XI. Amicitia & concordia suae virtute esse non potest.
 Cap. XII. Exempla docent impijs infelicitate, bonis prosperitate rescessisse.
 Cap. XIII. Simulationem virtutis & praecipue religionis esse noxiam Republica.
 Cap. XIV. Superstitionem ex Republica tollendam.
 Cap. XV. Machiaveli imprudentia & superstitio demonstrata.
 Cap. XVI. Princeps in Religione nihil statuat.
 Cap. XVII. Ratio vera religionis conseruanda.
 Cap. XVIII. Modus reducenda vera religionis.
 Cap. XIX. Alia minora pro reducenda vera religione adiumenta.

POLITICORVM LIBER tertius.

- Cap. I. Omnes virtutes morales in bene constituta Republica requiri.
 Cap. II. Prudentia Republica necessaria, eiusque munus, ac functio.
 Cap. III. Magno esse in errore, qui principes, magistratūq, prudentes, ciues imprudentes, stolidos, & ut aiunt, simplices maluit.
 Cap. IV. Astutiam prudentia imitatricem Republica noxiam esse.
 Cap. V. Prudentia diligentiam iungendam esse.
 Cap. VI. Iustitia principi praecipue commendata est.
 Cap. VII. Rempublicam debere fidem seruare omnibus.
 Cap. VIII. Rempublicam erga bene meritos debere esse gratam.
 Cap. IX. Principem & Rempublicam oportere esse liberalem.
 Cap. X. Republica necessariam parsimoniam, perniciosam esse prodigalitatem.
 Cap. XI. Affabilitatem in signe esse cinium, & principum ornamentum.
 Cap. XII. Pudicitiam magna cura in Republica esse oportere.
 Cap. XIII. Moribus bonis, ac pudicis spectaculo obesse, ideoque tollenda, aut sola, quae ad virtutem excitant, retinenda.
 Cap. XIV. Sobrietatem Republica esse firmamentum.
 Cap. XV. Iram regnantibus ex aquo, & subditis noxiam esse.
 Cap. XVI. Clementiam in omni Republica colendam esse.
 Cap. XVII. Omnes in Republica ad fortitudinem esse instituendos.
 Cap. XVIII. Fortitudinem cruentis spectaculi non acquiri.
 Cap. XIX. Republicam quamuis potentem, & diuitem, oportere modestia esse tenacissimam.
 Cap. XX. Magnanimitatem Republica, & praecipue Magistratus commendatam esse oportere.
 Cap. XXI. Omnium virtutum Reginam in Republica maxime faciendam, nempe caritatem.

POLITICORVM LIBER quartus.

- Cap. I. Instituenda iuuentutis summa necessitas.
 Cap. II. Praecepta institutioni iuuentutis necessaria omnibus data.

Cap.

INDEX CAPITVM.

- Cap. III. Curam infantium quoque, conuenire Reipublica.
- Cap. IV. Infantes institutione quoque, indigere, & quae illa sit.
- Cap. V. Institutio puerorum iam adultiorum, & quibus in rebus illa versetur, & de moribus.
- Cap. VI. Iuuentuti proficiendos esse probos, & doctos Magistros.
- Cap. VII. Magno delectu ad artium liberalium, & scientiarum studia admittendos esse discipulos.
- Cap. VIII. Certa morum Regula studiosis praescribenda.
- Cap. IX. Professores scientiarum in honore habendos esse.
- Cap. X. Pœnis & plagis moderatis iuuentutem in officio continendam esse.
- Cap. XI. Eruditionem Reipublica honorificam & necessariam esse.
- Cap. XII. Litterarum studium non obesse politicae prudentiae suae tegatae, suae militari.
- Cap. XIII. Academiæ, & Gymnasia publica instituenda esse.
- Cap. XIV. Professoribus & studiosis priuilegia danda, & quae conueniant.
- Cap. XV. Plurima alia priuilegia studiorum esse, & quamnam illa.
- Cap. XVI. gradus & honores legitime conferri eruditis, eosque magni faciendos esse.
- Cap. XVII. Enumeratio eorum quae discenda sunt.
- Cap. XVIII. Grammaticae institutiones quomodo docenda.
- Cap. XIX. De Poësi.
- Cap. XX. Eloquentia soluta orationis.
- Cap. XXI. Ratio, & methodus discenda eloquentiae.
- Cap. XXII. Possit principem professores habere, qui haec omnia praestent.
- Cap. XXIII. Philosophia utilis est Reipublicae, & quomodo docenda.
- Cap. XXIV. De studio Logicae, Physicae, Metaphysicae, Mathematicae.
- Cap. XXV. Medicina curam esse oportere maximam.

POLITICORVM LIBER quintus.

- Cap. I. Ratio instituta de legibus disputationis.
- Cap. II. Definitio legum, & diuisio.
- Cap. III. Legum necessitas atque utilitas.
- Cap. IV. Materia legum varia est.
- Cap. V. Legislator Magistratus est, aut tota Reipublica.
- Cap. VI. Finem legis esse facere viros & ciues pariter bonos.
- Cap. VII. Legem communitati impositam esse, & propter commune bonum.
- Cap. VIII. Effecta legis exposita & officia.
- Cap. IX. Non omnibus legibus etiam iustis conscientias obligari, quibusdam vero inaequaliter astringi.
- Cap. X. Leges poenales necessarias esse, varièque obligare.
- Cap. XI. Leges paucas esse optimum est.
- Cap. XII. Leges iustas, equabiles, moderatas esse oportere.
- Cap. XIII. Leges haud facile mutandas esse.
- Cap. XIV. Legem aeternam esse aliquam, & omnium legum fontem esse.
- Cap. XV. De adiunctis legum humanarum, & imprimis de interpretatione.
- Cap. XVI. Leges quandoque cessare, quamvis non abrogentur.
- Cap. XVII. Legem iusta de causa abrogari posse.
- Cap. XVIII. Priuilegia concedenda, sed meritis & moderate.
- Cap. XIX. Legislatori summam rationem consuetudinis habendam.

- Cap. XX. Princeps legibus astringitur.
- Cap. XXI. Veterem legem moribus, & politicae vtilem fuisse.
- Cap. XXII. Antinomias Reipublicae pellendos esse.
- Cap. XXIII. Legem diuinam scriptam Reipublicae necessariam à Catholicis solis recte intelligi atque obseruari.
- Cap. XXIV. Iniuria nos de praua versione, & interpretatione diuinae legis accusari.
- Cap. XXV. Sectarios habere veram Dei legem non posse.
- Cap. XXVI. Legem diuinam scriptam verè diffiniri esse.
- Cap. XXVII. Lectionem diuinæ legis à nobis non prohiberi.
- Cap. XXVIII. Legi scriptae traditam legem coniungi.
- Cap. XXIX. Iuris studium principibus & priuatis commendatum.

POLITICORVM LIBER sextus.

- Cap. I. Magistratus sine adulatione instruendi sunt.
- Cap. II. Magistratum Reipublicae necessarium esse.
- Cap. III. Magistratus duplex, Ecclesiasticus, civilis.
- Cap. IV. Sacrificium Christianum, eiusque ratio.
- Cap. V. De primario Sacerdotum Christiani officio, & veritate SS. Eucharistiae.
- Cap. VI. Psallendi in Ecclesia officium esse Clericis demandatum sanctèque colendum.
- Cap. VII. Horas canonicas, & vigilias in Ecclesia visitatas fuisse & esse.
- Cap. VIII. Ecclesiasticos posse rerum & controuersiarum civilium esse iudices.
- Cap. IX. Contra sectarios Praetorum iurisdictioni civilis defenditur.
- Cap. X. Vita Ecclesiasticorum laudabilis commendata.
- Cap. XI. Reformationem Cleri ad normam Apostolicam ferri vixendam esse.
- Cap. XII. Reformationis ratio facillima est delectus ordinandorum.
- Cap. XIII. Doctrina, aliaeque dotes ordinandorum.
- Cap. XIV. Visitationes frequentes esse oportere.
- Cap. XV. Ratio visitationis in concilio Mediolanensi quae praescripta.
- Cap. XVI. Clericorum delicta seuerius punienda, quam Laicorum.
- Cap. XVII. Ad bonos mores Ecclesiasticorum facere plurimum vitam communem.
- Cap. XVIII. Capitula disciplinae causa instituta esse, & eorum modus.
- Cap. XIX. Varii Ecclesiasticorum ordines.
- Cap. XX. De Pontifice Romano.
- Cap. XXI. Immemor multo odio Romani Pontificis à veteri Ecclesia secessionem faciunt.
- Cap. XXII. Alia causa, cur à nobis recesserint, iniusta.
- Cap. XXIII. Angelus Apocalypsis 14. 6. Lutherus non est, nec à contra Pontificem audiendus.
- Cap. XXIV. Verbis Danielis cap. 7. 21. & 8. vers. 23. non describitur Romanus Pontifex.
- Cap. XXV. Papa non putat, quod possit mutare tempora & leges.
- Cap. XXVI. Tradit in manus per tempus, & tempora, & dimidium temporis ad Pontificem non pertinet.
- Cap. XXVII. Capite 8. vers. 23. de Pontifice non propheta Daniel.
- Cap. XXVIII. Quae Danielis Cap. 11. vers. 31. & sequentibus dicuntur, ad Pontificem non pertinent.
- Cap. XXIX. Ex eo, quod dicatur Antichristus fore in concupiscentiis feminarum, non recte Pontifex accusatur.
- Cap. XXX. Deus Maazim non est sacrificium Missae.
- Cap. XXXI. Reges Austri contra Papam pugnaturos non sunt.

Cap.

INDEX CAPITVM.

- Cap. XXXII. Pontifex non est collocaturus tabernaculum inter duo maria, & capturus Aegyptum.
 Cap. XXXIII. Bestia Apocalypica c. 13. ad Pontificem non pertinet.
 Cap. XXXIV. De iisdem Bestijs, ex cap. 13. Apocal. a versu 11.
 Cap. XXXV. Pontifici ad consilia gubernationesq; iungi Cardinales.
 Cap. XXXVI. Patriarcharum dignitas proxima est Pontifici; deinde Primatum & Archiepiscoporum.
 Cap. XXXVII. De opinione scilicet priorum ordinem Hierarchicum vel admittentium vel repudiantium.
 Cap. XXXVIII. Metropolitanorum Archiepiscoporum, Episcoporum, Obepiscoporum officia moribus & Reipublice necessaria, vtilia.
 Cap. XXXIX. Episcoporum officium summè necessarium, varium, eius dignitas, &c.
 Cap. XL. Presbiterum, Decanorum, Primiceriorum, aliorumq; munia.
 Cap. XLI. Canonice instituta in Ecclesia laudabilia, & leges de illis salutares.
 Cap. XLII. Opes Ecclesiarum magnas religioni & politica viles esse.
 Cap. XLIII. Contra Ecclesiarum diuitias qua obijci solent.
 Cap. XLIV. Multitudinem cleri probandam esse.
 Cap. XLV. Parochia augenda, ornanda.
 Cap. XLVI. Monachorum varia instituta Reipublica vtilia esse, & eorum modus ac ratio.
 Cap. XLVII. Sacrarum virginum cœtus, leges, gubernatio.
 Cap. XLVIII. Epilogus, & cohortatio ad clerum, vt perfecta Evangelicorum preceptorum obseruationi studeat.

POLITICORVM LIBER septimus.

- Cap. I. Varia Magistratuum ratio.
 Cap. II. Monarchia creandi ratio.
 Cap. III. Monarchiarum vitiis, & coronatio rectè usurpatur.
 Cap. IV. Regibus magnos honores exhibendos.
 Cap. V. Alij honores regibus exhiberi soliti.
 Cap. VI. Potestas principum magna, sed varia.
 Cap. VII. Reipublica præcipuam curam esse, vt idoneis mandet dignitates & magistratus.
 Cap. VIII. Ratio viros bonos ad gubernationem erudiendi.
 Cap. IX. Visitando: esse magistratus.
 Cap. X. Magistratus haud faciliè mutandos.
 Cap. XI. Tales creandos magistratus minores, qui possint promoueri ad dignitates maiores, & non contentendos honores inferiores ab ijs, qui gesserunt maiores.
 Cap. XII. Generalium magistratuum diuisio ex modo practico Reipublice.
 Cap. XIII. Senatui idoneum legendum esse, eiusq; leges, itemq; de consiliarijs.
 Cap. XIV. In monarchia magistratus qui esse soleant post regem.
 Cap. XV. Caesares aliq; magistratus proximi Monarchis.
 Cap. XVI. Aula Regia constitutio.
 Cap. XVII. Comitum consideratio.
 Cap. XVIII. Romani consulatus consideratio.
 Cap. XIX. Magistratus consulatui similes.
 Cap. XX. Dictatura & censura consideratio.
 Cap. XXI. Magistratuum prouincialium ordo, & officia.
 Cap. XXII. Iudicium in Republica ratio constituta.
 Cap. XXIII. Aliarum Reipublicarum iudicia Tribunalia.
 Cap. XXIV. Iudicium administri.
 Cap. XXV. Cancellarius consideratio.
 Cap. XXVI. Aedilium magistratus & officia.
 Cap. XXVII. Amona praefectos magna cura constituendos.
 Cap. XXVIII. Tribunorum plebis consideratio.

- Cap. XXIX. Quaestorum & administratorum ingens cura.
 Cap. XXX. Ministri magistratuum.
 Cap. XXXI. De Regno Sinenſi.
 Cap. XXXII. Catalogus magistratuum, & officiorum Imperij Romani, aliarumq; Reipublicarum quarundam.

POLITICORVM LIBER octauus.

- Cap. I. Potentia humana definitio, eius imbecillitas.
 Cap. II. Potentia acquirenda & augenda princeps studere debet.
 Cap. III. Potentia duplex: domestica, externa.
 Cap. IV. Potentia in quibus consistat, & de eius capite, quod est auctoritas.
 Cap. V. Diuitias principi querendas esse.
 Cap. VI. Vary modi diuitiarum acquirendarum.
 Cap. VII. Tributa legitime pendi, eorumq; modus.
 Cap. VIII. Munera personalia non minus vtilia tributo.
 Cap. IX. Honestas ad opes via, nec cuiquam molesta, bona Oeconomica.
 Cap. X. Mercaturam augendam.
 Cap. XI. Agriculturam ante omnia curandam, & ornandam.
 Cap. XII. Principi fossilium rerum precia conquirenda esse.
 Cap. XIII. Parsimoniam summum vectigal esse.
 Cap. XIV. Potentiam legibus sumptuarijs mirabiliter augeri.
 Cap. XV. Alia honesta, & subditi viles rationes, quibus opes Reipublice firmantur.
 Cap. XVI. Modi pecunia colligenda ab Aristotele lib. 2. Oeconom. recensiti, alijsq; similes.
 Cap. XVII. Modi iniquè congerendi pecunias.
 Cap. XVIII. Alio modo eos, qui mutuo egent, adiuvandos.
 Cap. XIX. Alia quoque rationes cogenda pecunia, vilitate & damnata.
 Cap. XX. Nobilitatis defensio principem potentem facit.
 Cap. XXI. Potentiam comitatibus in vsum comportatis stabilem esse.
 Cap. XXII. Potentia præcipua in ciuitatibus firma, & populosa.
 Cap. XXIII. Arces ad potentiam conservandam viles & necessarias esse.
 Cap. XXIV. Fœdera ad potentiam facere plurimum.

POLITICORVM LIBER nonus.

- Cap. I. Damna Reipublicarum multa, & grauiora esse, & qua ad politicum præcipue pertineant.
 Cap. II. Seditionem grauisimum malum esse.
 Cap. III. Seditiones esse frequentissimas.
 Cap. IV. Seditiones, & conuersiones tempore Monarchie.
 Cap. V. Constantinopolitanum imperium seditione, rebellioneq; agitarum esse.
 Cap. VI. Aliarum Reipublicarum seditiones.
 Cap. VII. Osmanidarum seditiones.
 Cap. VIII. Seditionum, & tumultuum causa ex parte Reipublice.
 Cap. IX. Seditionum causa ex subditis.
 Cap. X. De seditionibus ex Religione vberius disputatum, & Reipublice ac religionis status anno 1617.
 Cap. XI. Status Religionum Europæarum, si doctrinam & doctores spectes.
 Cap. XII. Seditionum impronisa & ex paruis rebns origo.
 Cap. XIII. Fortuita interdum seditionis causam præbere.
 Cap. XIV. Ordo, & via seditionum concitandarum.
 Cap. XV. Remedia contra seditiones, & bella civilia.
 Cap. XVI. Variationes coercendarum seditionum à diuersis usurpata.

Cap.

INDEX CAPITVM.

- Cap. XVII. Pax publica non à Catholicis, sed à sectarijs seditionibus turbata est.
- Cap. XVIII. Pacem ciuilem in Romano Imperio obineri vix posse, quam diu Prædicantes pacem Ecclesiasticam turbant.
- Cap. XIX. Experientia docet, religionum disidia pacem Reipublica turbare.
- Cap. XX. Concordia religionum Principi commendata.
- Cap. XXI. Discordiarum suarum incommoda ipsos Sectarios sentire.
- Cap. XXII. Posse pacem Religionis constitui in Germania.
- Cap. XXIII. Non posse esse pacem in mixtione Religionis, & politica quadam moderatione.
- Cap. XXIV. Non posse seditiones ex Religionibus ortas Syncretismo tolli, ex natura sineque eius docetur.
- Cap. XXV. Scopum Syncretismi primariū esse, vt violata religionis pace Catholicismascentur.
- Cap. XXVI. Secundarium Syncretismi scopum esse duplicē, euersionem Lutheranorum, & seruitutem principum Caluinianorum.
- Cap. XXVII. Exemplis Patrum, Catholicorum, Lutheranorum non probari Syncretismum.
- Cap. XXVIII. Lutheranos improbare Syncretismum, Catholicos ad toleranda mala paratos esse oportere.
- Cap. XXIX. Ciuilem vniem quorundam principum non esse pro Syncretismo in Religione adducendam.
- Cap. XXX. Ad pacem esse necessarium, petulantiam ingeniorum coerceri.
- Cap. XXXI. Arbitros affectibus liberos in paci tractatione eligendos esse.
- Cap. XXXII. Interim, dum de pace tractatur, mendacia, & calumnias Prædicantium esse coercendas.
- Cap. XXXIII. Celloquia rectè instituta ad pacē conducere.
- Cap. XXXIV. Descriptiones de controuersis institutas, etsi eristica sint, ad pacem tamen utiles esse.
- Cap. XXXV. Certissimam & compendiosam ad pacem viā esse generale Concilium, ostenditur ex scripturis.
- Cap. XXXVI. Morem Ecclesie esse, vt contra hereses concilia colligat, atque ita sentire SS. Patres.
- Cap. XXXVII. Commodissimam ad pacem viam conciliū, ipsos sectarios sentire.
- Cap. XXXVIII. Sectarios nostri temporis concilium habere non posse.
- Cap. XXXIX. Amplius ostenditur, nouatores nec synodum, nec pacem habere posse.
- Cap. XL. Formam concilij ad pacem faciendam collecti oportere sumi ex veteri Ecclesie consuetudine.
- Cap. XLI. Rationes esse graues, cur Catholici, non aduersarij concilium probent.
- Cap. XLII. Concilium Tridentinum suscipiendum esse, vt pax Germania reddatur.
- Cap. XLIII. Exceptiones contra concilij auctoritatem inanes esse.
- Cap. XLIV. Pacis inuenda ratio.
- Cap. XLV. Pena seditionum & rebellionum graues constituta sunt.
- Cap. XLVI. Bonum ciuem interdum alteri, interdum neutra parti se iungere.

POLITICORVM LIBER

decimus

DE BELLO.

- Cap. I. Togatum & Sacerdotem de bello disputare conuenienter posse.
- Cap. II. Belli definitio & delectatio.
- Cap. III. Bellum esse licitum.

- Cap. IV. Iustum bellum esse oportet, & ab eo, qui ius bellandi habet, iudici.
- Cap. V. Causa iusta, ob quas bellum suscipi potest.
- Cap. VI. Causa iusta, ob quas bella moueri possunt.
- Cap. VII. Causa belli quadam specialius exposita.
- Cap. VIII. Causa bellorum iniqua.
- Cap. IX. Si hostis satisfactionem offerat, mitius agendū est.
- Cap. X. Maturo & lento consilio ad bellum procedendum.
- Cap. XI. Bellum etiam iniuste gerendum esse.
- Cap. XII. Finem belli legitimum & honestum esse oportere.
- Cap. XIII. Bellū auxilio Dei, sum magis pietate gerendū esse.
- Cap. XIV. Bellum parandum maturè & in pace.
- Cap. XV. Arma qua curanda.
- Cap. XVI. Arma quibus hostem ledimus cominus.
- Cap. XVII. Arma quibus hostem ledimus eminus.
- Cap. XVIII. Arma viua.
- Cap. XIX. Machinarum bellicarum consideratio.
- Cap. XX. Delectum magna cura habendum.
- Cap. XXI. Delecti militis virtutes.
- Cap. XXII. Ducis boni officium & artes.
- Cap. XXIII. Princeps aut Rex magno bello ipse interfit.
- Cap. XXIV. Disciplina belli commendata.
- Cap. XXV. Parato opus esse celeritate.
- Cap. XXVI. Militares Magistratus.
- Cap. XXVII. Alij in militia Magistratus.
- Cap. XXVIII. Militem internum praestare externo: nec tamen negligendum externum.
- Cap. XXIX. Ordinarios milites quosdam alendos esse.
- Cap. XXX. Romanorum militum diuisio.
- Cap. XXXI. Ad victoriam equitem plus facere quā peditē.
- Cap. XXXII. Castra composita more veterum.
- Cap. XXXIII. Castrorum munitiones necessaria.
- Cap. XXXIV. Castrorum veterum leges & consuetudines.
- Cap. XXXV. Iter militare.
- Cap. XXXVI. Fluminum transitus.
- Cap. XXXVII. Acies instituenda.
- Cap. XXXVIII. Stratagemata pugnantium.
- Cap. XXXIX. Alia forma acierum.
- Cap. XL. Exemplar acierum varia.
- Cap. XLI. Horatio militaris & responsa exercitus.
- Cap. XLII. Antiquam aciem nostro tempore seruari nō posse.
- Cap. XLIII. Præcepta generalia aciei instruenda, & prælij.
- Cap. XLIV. Hostem domi non expectandum, sed in suo infestandum esse.
- Cap. XLV. Non esse boni Imperatoris pugnandi necessitatem imponere.
- Cap. XLVI. Stratagemata obsidentium.
- Cap. XLVII. Stratagemata obfessorum.
- Cap. XLVIII. Fugere interdum licitum est, & qua in fuga obseruanda.
- Cap. XLIX. Fugam hosti non facile intercludendam.
- Cap. L. Naualis belli ratio.
- Cap. LI. Exploratoribus vitandum esse.
- Cap. LII. Proditores quomodo tolerandi.
- Cap. LIII. Stipendia moderata & certa constituenda.
- Cap. LIV. Commeatus & stipendiorum ratio.
- Cap. LV. Missiones militum Romanorum non probanda Principi.
- Cap. LVI. Inducias interponi & seruari oportere.
- Cap. LVII. Præmia viri fortibus distribuenda.
- Cap. LVIII. Pena militares.
- Cap. LIX. Vetus militia cum nostra cōparata, quid ad arma.
- Cap. LX. Comparata disciplina militum nostrorum cum Romanis.
- Cap. LXI. Victoriæ seruid, iniuste, moderatè vitandum.
- Cap. LXII. Victo quid agendum.

POLITI-